

Manifest: “Perquè la cultura és treball i és bé essencial”

La greu crisi sanitària a la qual estem assistint ha deixat els sectors culturals en estat de xoc, paralitzats i sense cap capacitat per a generar cap mena d'ingressos o per garantir el seu funcionament bàsic.

Una mesura necessària per combatre la urgència sanitària i garantir una gestió eficaç i coordinada per a lluitar contra el coronavirus ha sacsejat, com mai abans cap altra crisi, tota la cultura del país. Una cultura que des del primer moment s'ha solidaritzat amb generositat en abastir de continguts els minuts i les hores mortes de la ciutadania confinada a casa, coneixedora com és de la importància de tenir cura del cos, i també de l'ànima.

Però ens hem descuidat de catalogar la cultura com un servei essencial. Ara des de casa, demà des dels seus espais naturals d'exhibició. I ens hem deixat pel camí, desprotegits, empreses, entitats, institucions, artistes, creadors, investigadors, gestors i treballadors, i tota la varietat de persones que vivim cada dia de la cultura considerada com un dels motors del nostre progrés social.

Els professionals de la gestió cultural, els museus i espais de patrimoni, les arts escèniques, audiovisuals, les arts literàries, les plàstiques i les musicals, s'han vist obligats a interrompre els seus processos de creació, recerca, gestió patrimonial i desenvolupament creatiu destinats a garantir la continuïtat bàsica dels seus serveis i posar en marxa nous projectes; així com s'han quedat desertes les ciutats sense obrir sales d'exhibició cinematogràfiques, teatrals, musicals, els espais de creació, les galeries d'art, els museus i espais de presentació patrimonial, les biblioteques, arxius, llibreries, i espais públics on es desenvolupen manifestacions culturals de tota mena. L'experiència s'estén també a les empreses productores de cinema, de televisió, d'espectacles teatrals, d'editorials, de la indústria del videojoc, la producció musical, i els serveis associats al turisme, la cultura popular i la gestió del lleure.

El sector cultural ha estat clau per ajudar a edificar valors essencials en la societat com són el pluralisme, la convivència, la tolerància, el respecte, la llibertat d'expressió, la crítica i l'educació. Però recordem que la cultura no és una despesa: és una inversió, i que és també un sector econòmic important (3,5 % del PIB) que, a més, afecta de manera important l'enfocament d'altres sectors, com el turisme i el comerç.

Les entitats socials de Terrassa que subscriuen aquest manifest insten a les administracions públiques, tant catalanes (Generalitat i Ajuntament de Terrassa), com espanyoles i de la Unió Europea, a impulsar un conjunt de mesures que permetin el manteniment del teixit productiu i l'activitat dels sectors culturals per garantir la continuïtat de la feina desenvolupada per creadors, artistes i treballadors de la cultura, associacions i de tots aquells ciutadans que hi participen a través de la cultura popular i tradicional.

Tots aquests aspectes són els que ens impulsen a reclamar amb promptitud les següents mesures:

Peticions

1. La cultura és un dret recollit per la declaració Universal dels Drets Humans, i un bé de

primera necessitat, i així ha de quedar establert en totes les normes del nostre país, a partir d'ara i pel futur.

2. Això comporta que ha d'estar protegida, impulsada i promocionada, amb uns recursos suficients i adequats a aquesta importància. Destinar a la Cultura com a mínim el 2 % dels pressupostos de la Generalitat, i de totes les Administracions

3. La cultura hauria d'integrar-se en els plans estratègics de desenvolupament territorial, social i econòmic.

4. Calen mesures de "xoc" destinades a injectar recursos en el sector amb caràcter immediat. Més enllà de l'endeutament per sortir de la crisi caldrà actuar de manera urgent per preservar tot el teixit cultural, amb especial atenció a la preservació del joc de forces equilibrades entre el sector públic i el privat.

5. Són imprescindibles mesures de protecció tant dels artistes, creadors, tècnics i gestors, com de les empreses, entitats i institucions culturals, font de riquesa i treball de moltes persones.

6. Cal una coordinació estratègica que impliqui als departaments de Cultura, Salut, Educació, Empresa, Treball, Territori i Interior, així com els Ajuntaments, en la planificació de la recuperació de l'activitat, per no estigmatitzar els espais culturals, com va succeir en l'inici d'aquesta crisi.

7. Cal una gran campanya de comunicació i màrqueting dirigida a recuperar el públic cultural sensibilitzant-lo de la necessitat de la seva complicitat per generar una viabilitat dels sectors culturals el més aviat possible.

8. Cal començar a treballar en iniciatives legislatives que permetin disposar d'una llei de Mecenatge, Patrocini i Participació social que esdevingui un veritable estímul per la participació de les persones físiques com jurídiques en el finançament de la cultura.

9. Cal posar-se a treballar en l'actualització del marc normatiu que afecta els sectors de la cultura, aprofitant els potencials reals de desenvolupament estratègic del model econòmic, social i territorial.

10. Volem ser considerats tan necessaris com ho hem estat per superar aquest confinament. Ara, però, toca a les administracions posar les eines, les lleis i els recursos per ajudar al sector cultural.

NOMÉS JUNTES I ORGANITZADES PODREM SUPERAR AQUESTA CRISI. PERQUÈ LA CULTURA ÉS TREBALL I ÉS BÉ ESSENCIAL.